

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: **C., s.r.o., G.**, zastúpená: *Advokátska kancelária JUDr. P. K., s.r.o., K.*, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, Dobrovičova č. 8, Bratislava, konajúc o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/11/2009 zo dňa 07.04.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/11/2009 zo dňa 07. apríla 2009 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec **v r a c i a** odporkyňi na ďalšie konanie.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 362,98 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátska kancelária P. K., s.r.o., G. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/11/2009 zo dňa 07.04.2009, ktorým odporkyňa uložila navrhovateľke sankciu – pokutu určenú podľa ustanovenia 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon

č. 308/2000 Z.z.) v spojení s § 67 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona vo výške 165,96 € za to, že navrhovateľka mala porušiť povinnosť ustanovenú v § 30 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., keď v dňoch 18.08., 19.08., 20.08., 21.08., 22.08., 23.08., 24.08.2008 o cca 22.30 hod. odvysielala v programe Š. záznamy z Olympijských hier v Pekingu, na vysielanie ktorých má výhradné právo iný vysielateľ.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku uviedla, že predovšetkým poukazuje na procesné pochybenie v postupe odporkyne, (ďalej aj rady), ktoré spočíva v porušení ust. § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., keďže v tomto prípade sa rada o porušení povinnosti dozvedela na základe sťažnosti č. 3446/172-2008 a následným listom zo dňa 10.09.2008 požiadala navrhovateľku o zaslanie súvislých záznamov z vysielania programu Š. Predmetné záznamy boli správnomu orgánu zaslané doporučenou zásielkou dňa 26.09.2008. Z uvedeného považuje navrhovateľka za preukázané, že odporkyňa sa v tomto prípade dozvedela o možnom porušení povinnosti už v mesiaci september 2008, pričom preskúmané rozhodnutie bolo vydané až dňa 07.04.2009, teda po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Zároveň navrhovateľka uviedla, že program Š. nie je publicistickým programom, pričom športová publicistika je vo vysielaní programovej tvorby T. obsahom samotného programu Š. P.

Podľa navrhovateľky za spravodajský program alebo reláciu nemožno považovať len program obsahujúci len výlučne základnú krátku správu – informáciu, resp. ich súhrn. Pod klasifikáciu spravodajského programu je potrebné zahrnúť aj program obsahujúci napr. rozšírenú spravodajskú informáciu, ktorá niečo bližšie interpretuje, resp. komentuje, príp. spravodajské interview. S poukazom na uvedené pri posudzovaní predmetného programu Š. je navrhovateľka názoru, že ju možno bez akýchkoľvek pochybností zaradiť do kategórie spravodajský programov a z tohto dôvodu nemohlo prísť kvalifikovane k porušeniu povinnosti upravenej v § 30 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona.

Poukazujúc na uvedené navrhovateľka navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby *zrušil rozhodnutie odporkyne č. RP/11/2009 zo dňa 07.04.2009 a vec vrátil na ďalšie konanie.*

K podanému opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa dňa 09.07.2009, poukazujúc na interpretáciu, že rada sa dozvedá o možnom porušení zákona až na svojom zasadnutí z predloženej monitorovacej správy. Uvedený názor bol obsahom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SŽ 78/2005, 1SŽ 21/2006. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 3SŽ 96/2008 zo dňa 09.04.2009. Odporkyňa zdôraznila, že napadnuté rozhodnutie v tejto veci bolo vydané, podľa jej názoru v rámci subjektívnej lehoty v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.

K druhej skupine odvolacích dôvodov odporkyňa uviedla, že už v napadnutom rozhodnutí vymedzila rozdiel medzi spravodajským a publicistickým programom, poukázala na svoje rozhodnutie RL/20/2007 zo dňa 20.03.2007, v ktorom bola navrhovateľovi uložená sankcia –

upozornenie na porušenie zákona. Z tohto dôvodu nesúhlasí s argumentáciou navrhovateľky, že v predmetných programoch sa jedná o rozšírené spravodajstvo, ale má za to, že vzhľadom na vysoký počet publicistických prvkov, ktoré tieto programy obsahovali, nie je ich možné považovať za spravodajské relácie.

Na základe uvedených skutočností navrhla odporkyňa najvyššiemu súdu, keďže napadnuté rozhodnutie odporkyne nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok, aby napadnuté rozhodnutie č. RP/11/2009 zo dňa 07.04.2009 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z., z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 241-PgO/O-4817/2008, ako aj s písomnými podaniami účastníkov, po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že opravný prostriedok je *dôvodný*.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 05.09.2008 prevzala odporkyňa list – sťažnosť Slovenskej televízie zo dňa 05.09.2008, v ktorom sa okrem iného uvádza, že navrhovateľka sa dopustila porušenia ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, o práve na krátke spravodajstvo a to odvysielaním krátkych záznamov z diania na *Letných olympijských hrách 2008 v Pekingu*, keď v rámci vysielania každodenného súhrnu najzaujímavejších momentov predošlého resp. aktuálneho dňa olympijských hier odvysielala záznamy z podujatí, ktoré prekročili časový rozsah 90 sekúnd.

Z administratívneho spisu bolo súdom zistené, že správne konanie bol začaté oznámením o začatí správneho konania č. 241-PgO/O-4817/2008 zo dňa 08.12.2008, ktoré bolo doručené navrhovateľke dňa 12.12.2008.

Napadnuté rozhodnutie č. RP/11/2009 bolo vydané dňa 07.04.2009.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Podľa § 67 ods. 2 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 5 000,-- Sk do 200 000,-- Sk, ak porušil podmienky na vysielanie krátkeho spravodajstva (§ 30).

Podľa § 30 ods. písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. záznam podľa odseku 1 sa môže odvysielat' výhradne v spravodajskej relácii.

Podľa § 30 ods. 1 citovaného zákona vysielateľ televíznej programovej služby môže pre potreby spravodajstva vyrobiť a odvysielat' záznam z podujatia, na ktorého vysielanie má výhradné právo iný vysielateľ.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

V tomto prípade podľa názoru senátu najvyššieho súdu pridriavajú sa doterajšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvá objektívna možnosť, kedy sa rada ako právnická osoba dozvedela o porušení zákona, nastala v tomto prípade už v deň, keď jej bola doručená sťažnosť, t.j. dňa 05.09.2008. Podľa názoru súdu je už záležitosťou organizácie činnosti odporkyne a jej kancelárie, kedy sú informácie obsiahnuté v sťažnosti preverené a predložené rade na prerokovanie, prípadne akým spôsobom je ďalej preverená dôvodnosť sťažnosti.

Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v tomto prípade odporkyňa porušila ustanovenie § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že v danom prípade rozhodla o uložení sankcie po uplynutí šesťmesačnej subjektívnej lehoty, pretože podľa názoru súdu sa o porušení povinnosti navrhovateľkou dozvedela najneskôr dňa 05.09.2008, keď jej bola doručená sťažnosť STV. Rozhodnutie odporkyne v tejto veci bolo vydané dňa 07.04.2009. Samotné porušenie povinnosti vysielateľa sa deklaruje až v rozhodnutí, ktorým sa sankcia ukladá, preto samotné podanie sťažnosti ako určité podozrenie, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcich zo zákona č. 308/2000 Z.z. je potrebné, aby rada chápala už ako určité podozrenie. Preto je už na samotnej odporkyni aká je jej vnútorná organizácia a kedy začne správne konanie a porušenie zákona prerokuje.

V tomto prípade bolo rozhodnutie odporkyne vydané po uplynutí subjektívnej šesťmesačnej lehoty a preto senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie

odporkyne č. RP/11/2009 zo dňa 07.04.2009 je potrebné zrušiť podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení § 250j ods. 2 písm. e/ OSP, keďže v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná, priznal náhradu trov konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby: prevzatie a príprava veci – plná moc zo dňa 25.05.2009, opravný prostriedok zo dňa 03.06.2009, účasť na pojednávaní súdu dňa 05.11.2009 a to vo výške 1x podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 31.05.2009, ďalej len vyhláška, vo výške 1/13 výpočtového základu, t.j. 53,49 € a 2x vo výške 1/6 výpočtového základu t.j. 115,90 € podľa § 11 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 01.06.2009, a 3x režijný paušál vo výške 6,95 € (§ 16 ods.3 citovanej vyhlášky) + 2x DPH k dvom režijným paušálom, ktoré sa vzťahujú k úkonom právnej služby zrealizovaným po 01.06.2009 vo výške 1,32 €, celkom základ bez DPH 299,19 € + 19% DPH = 356,036 € + 1x režijný paušál bez DPH 6,95 €, celkom **362,98 €**.

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 05. novembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková